

Ob prazniku naše občine

Vsakoletni praznik naše občine je priložnost za skupni razmislek o tistih vprašanjih, ki so nas v preteklem letu najbolj zaposlovala ter za strnitev zamisli in pogledov o nadaljnjem vsestranskem družbenem razvoju, ki si ga vsi želimo.

Ustavna razprava je navrgla med drugim tudi posamezna razmišljanja, da bi bilo potrebno, vsaj v predlogu sprememb in dopolnitev Ustave SR Slovenije, nadrobneje zaključiti posebni položaj, ki ga ima Ljubljana, kot glavno mesto naše republike. Ob tem naj bi redefinirali tudi razmerja med občinami ter mestom, ki ga le te tvorijo. Ob takšnih zavzemanih je potrebno ugotoviti, da veljavna ustava v ničemer ne omejuje vseh tistih procesov v mestu, katerih izključni življenjski smoter je oblikovanje praktičnih razrešitev, ki so nujne v vsaki urbani celoti, kakršna je Ljubljana, še posebej pa njeno mestno jedro.

Ne bi bilo prav, če bi tašne ustavne pobude pledirale za podelitev več pristojnosti mestu na račun občin, saj bi njihova uzakonitev na mnogih področjih odmaknila možnosti za neposredno vplivanje in odločanje o najbolj vitalnih interesih občanov v krajevnih skupnosti ter delavcev v združenem delu. Ljubljana je zelo razvejano mesto, ki sega – pa naj se to sliši še tako paradoksalno – tja do Polhograjskih dolomitov, ki ga ni več možno (samo)upravljati z Magistrata.

Razvijanje novih oblik udeležbe ljudi pri opravljanju javnih zadev v mestu, je po mojem globokem prepričanju temeljna zaveza skupščine občine kot najvišjega ljudskega parlamenta.

Gospodarska streznitev, ki jo nalagajo najnovejše nepopustljive zahteve naših inozemskih upnikov, zbranih v Mednarodnem monetarnem skladu, bo morala čimprej izzvati tudi drugačen odnos do naših javnih financ v občini in mestu ter njihovo kar se da pretehtano in gospodarno uporabo. Neodoljiv pogoj za to pa je, da nam naša javna administracija pripravi strnjen pregled dejanskih gospodarskih možnosti združenega dela in davčnih dajatev, s katerimi ga na tekočem traku obremenjuje tako država (od občine do federacije) kot številni sivi.

Iz samoohranitvenih razlogov moramo čimprej zajeziiti strasti po novih dajatvah, ki bi bile potrebne za uresničitev nekaterih ambicij. Ni nobenega dvoma, da bi vsaka posamična novogradnja prispevala k izboljšanju našega komunalnega standarda ali k razširitvi ustvarjalnih možnosti zdravstva, šolstva, kulture in telesne kulture. Vendarle pa ne gre več na star način, ko sisovska desnica ne ve, kaj dela levica, kljub temu, da obe tako ali drugače segata v isti delavčev žep.

Morali bomo vstrajati, da v Ljubljani sprejemamo nove naložbene odločitve, ki bodo med sabo finančno usklajene, neglede na to iz kakšnih družbenih virov jih financiramo. Otresti se bomo morali žongliranja s številnimi parcialnimi prispevki, ki jih ta ali oni delegatski organizem uzakonja, ne da bi se vprašal, kakšna pa je situacija na sosednjem družbenem področju, ki ga zajema drug SIS.

V težki gospodarski recesiji, ki vsak dan bolj preteče pljuska v naše zasebno življenje, bo potrebno s skrajno družbeno disciplino zavarovati zlasti temeljne vitalne funkcije v mestu, šele zatem bo možno snovati nove naložbe ali razširitev dosedanjih dejavnosti. Skrajno škodljivo pa bi pri tem bilo, če bi se predali splošno prisotni birokratski vročici linearnih restrikcij na vseh družbenih področjih. Oblikovanje predlogov za zaporedje neodoljivih materialnih odločitev pa terja zavzetost celotnega delegatskega sistema v krajevnih skupnostih ter delovnih organizacijah, kar je naša skupna naloga v prihodnje.

BORUT PLAVŠAK

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XV – 21. junij 1988

Štev.: 9 BREZPLAČNO

SEJE ZBOROV SKUPŠČINE OBČINE CENTER

Prometno središče v primežu krize

Vsi trije zbori skupščine občine Ljubljana Center so bili sklicani za četrtek 2. junija. Vendar pa zbor združenega dela ni bil sklicen in sta tako lahko nadaljevala delo samo družbenopolitični zbor in zbor krajevnih skupnosti.

Tega dne tudi ni bila izvedljiva skupna seja vseh treh zborov, na kateri naj bi sprejeli med drugim sklep o podelitvi priznanj občine Ljubljana Center v letu 1988. Zaradi tega je bila skupna seja preložena na sredo 8. junija. Tedaj so bili vsi trije zbori sklepni. Sklenili so, da podelijo naziv častnega občana Janezu Učakarju, občinske nagrade pa Egonu Conradiju, Ivanu Hafnerju, Zdravku Jerasu, dr. Albinu Wedanu in Štefaniji Zagmeister.

Na seji zbora krajevnih skupnosti, ki je nadaljevala delo v četrtek, je vzbudila pozornost razprava o predlogu sprememb dolgoročnega plana občine in mesta Ljubljane za obdobje 1986 do 2000. Nekateri delegati, so menili, da sedanji trenutek ni primeren za odločanje o večjih naložbah. Izvedbo nekaterih predvidenih akcij naj bi preložili na kasnejši čas.

Zastavlja se vprašanje ali je realno v sedanjih razmerah rekonstruirati železniško postajo, saj noben udeleženec finančne konstrukcije nima na voljo dovolj denarja. Razen tega sedanji projekt zahteva gradnjo velikega nadvo-

za, ki stane prav toliko kot železniška postaja sama. Tudi vprašanje Kardeljeve ceste in njenega podaljška do obvoznice je močno problematično, saj bo prav tako zahtevalo velika finančna sredstva. Isto velja tudi za Njegoševo.

Po mnenju nekaterih delegatov bi morali v sedanjem času dati prednost nekaterim nujnim komunalnim in ekološkim naložbam, vendar tako, da ne bi na novo bremenili osebnih dohodkov. Če že ne moremo graditi parkirne hiše, bi morali poskrbeti za ekološko sanacijo, ki bi omogočila prebivalcem Ljubljane, da vdihavajo čistejši zrak. Mesto bi morali razbremeniti mirujočega prometa.

Na omenjene ugovore delegatov smo slišali pojasnilo predsednika mestnega komiteja za promet Boža Kovačiča, ki je z razumevanjem sprejel pomisleke, vendar je dodal, da bi morali na železniški postaji zagotoviti najnujnejšo tehnološko usposobljenost. Zavedati se moramo, da smo v središču mesta in republike, da nam promet uhaja in polzi mimo nas. V mestne plane bi morali vnesti vsaj minimalne poso-

dobitve železniškega vozlišča. To je med drugim tudi pogoj za licitacijo za mednarodni kredit. Vprašanje je tudi ali si lahko privoščimo, da postane Ljubljana cokla v razvoju prometa na relaciji sever-jug-vzhod-zahod. Razen tega bi morali tudi hitreje razreševati problem avtobusne postaje preko katere se preliva vsak dan okrog 50 tisoč potnikov.

Zbor krajevnih skupnosti je med drugim razpravljal o osnutku programa razvoja drobnega gospodarstva in o predlogu programa obnovitvenih del na ljubljanskih srednjih solah.

N. I.

Obvestilo bralcem

V 8. številki Dogovorov, ki je izšla 17. maja, smo napovedali, da bo izšla naslednja številka našega glasila 31. maja. V tej številki smo namreč nameravali objaviti gradivo za javno razpravo o spremembah republiške ustave. Ker pa gradivo še ni bilo pripravljeno tako, da bi lahko začeli o njem javno razpravo, se je uredniški odbor odločil, da to številko povsem opustimo. Sklenili je, da bo zato izšla zadnja številka pred poletnimi dopusti že 21. junija in ne 26. junija, kot je bilo prvotno predvideno. Bralce prosimo za razumevanje.

UREDNIŠKI ODBOR

Slavnostna seja občinske skupščine

Občina Ljubljana Center ima svoj praznik v spomin na množične demonstracije žena, ki so protestirale proti nasilju okupatorja in domačih izdajalcev. Demonstracije so bile v letu 1943 večkrat, najbolj odločne pa so bile prav 21. junija. Skupščina občine Ljubljana Center, se je tako kot vsako leto tudi letos sestala 21. junija na slavnostno sejo, ki je bila v veliki dvorani na Magistratu.

Po govoru predsednika občinske organizacije zveze socialistične mladine Jožeta Kolarica je predsednik skupščine Borut Plavšak podelil naziv častnega občana dolgoletnemu družbenopolitičnemu delavcu prvoborc in narodnemu heroju Janezu Učakarju. Razen tega so petim zaslužnim občanom podelili občinske nagrade. Prejeli so jih Egon Conradi, Ivan Hafner, Zdravko Jeras, dr. Albin Wedan in Štefanija Zagmeister.

OBČINSKO GOSPODARSTVO V ZAČETKU LETA

Ni tako slabo kot smo pričakovali

Gospodarski ukrepi, ki jih je ZIS sprejel novembra lani, so po svoji »radikalnosti« nedvomno povzročili določeno stresno stanje in sprožili procese gospodarskega prestrukturiranja in prilagajanja novim gospodarskim okoliščinam.

V Centru so gospodarske organizacije to obdobje intervencijskih ukrepov preživele celo bolje, kot je kazalo na prvi pogled. Za prvo tromesečje letošnjega leta velja, da smemo biti izredno zadovoljni z doseženimi finančnimi rezultati gospodarstva, ki so glede na dramatičen padec proizvodnje (nazadovanje za 48 odstotkov) vsekakor presenetljivi.

Razlaga za omenjeno preseženje je v doseganju boljših cen kot tudi v dejstvu, da je gospodarstvo občine že intenzivneje zakorčilo na pot prestrukturiranja proizvodnje in storitev ter večje tržnosti.

Finančni podatki kažejo, da je gospodarskim organizacijam uspelo celo povečati realni dohodek. Tako so v tem obdobju zabeležile 143-odstotno rast celotnega prihodka in ob 165-odstotni inflaciji 197-odstotno povečanje dohodka. Žal od tega gospodarstvo ni imelo veliko, saj delitev dohodka še naprej odstopa od resolucijskih usmeritev, kar pomeni, da se v OZD še naprej zmanjšuje del dohodka za osebne dohodke, skupno porabo in za akumulacijo.

Razmeroma dobro jo je gospodarstvo občine zvozilo v omenjenem obdobju, kar zadeva izgube. Te so le za 60 odstotkov večje kot v enakem lanskem obdobju. Število izgubljajev se je s 27 skrčilo na 14, med njimi pa levi delež (94 odstotkov) odpade na pet železniških organizacij. Vzrok za izgubo na železnici pa je predvsem sistemske narave in je posledica neustrezne politike cen. Nasploh pa kaže poudariti, da je večji del izgub sezonske narave in da se v prvem tromesečju pogosteje pojavljajo kot v drugih obračunskih obdobjih.

Povejmo še, da je povprečni osebni dohodek v prvih treh mesecih znašal 509.499 dinarjev in je realno padel za 2,5 odstotka.

Janez Kukovica